

یکشنبه 6 مهر 1399 - 8 صفر 1442 - 27 سپتامبر 2020

صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)

صدور اولین قطعنامه شش‌ه‌ای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)، در تاریخ سوم مهر 1359 ش، چهار روز پس از آغاز جنگ تحمیلی، دبیر کل سازمان ملل به شورای امنیت اطلاع داد که به رغم کوشش‌های به عمل آمده برای توقف حملات، جنگ میان ایران و عراق در زمین، دریا و هوا ادامه یافته و خسارات جانی و مالی به بار می‌آورد. از این رو وی پیشنهاد کرد شورای امنیت، مسأله را با فوریت رسیدگی کند. سرانجام این جلسه در روزهای چهارم تا ششم مهرماه آن سال تشکیل شد و طرح صدور قطعنامه 1359؛ ای در این زمینه به اتفاق آرا تصویب شد، تا این که قطعنامه 479 به عنوان اولین قطعنامه شورای امنیت درباره جنگ عراق با ایران صادر گردید. در این قطعنامه، ضمن اظهار نگرانی عمیق درباره وضعیت رو به گسترش جنگ میان دو طرف، از ایران و عراق خواسته شده بود که مناقشه خود را از راه‌های مسالمت‌آمیز و طبق اصول عدالت و حقوق بین‌الملل حل نمایند. در این میان، جمهوری اسلامی ایران در اظهار نظر راجع به این قطعنامه، با اعلام نقض مکرر عهدنامه 1975 الجزایر توسط عراق و قصد و نیت عراق به تشدید اقدامات خصمانه در مقابل خویش‌تنداری ایران، تصریح کرد که عراق با برپا کردن یک جنگ تجاوزکارانه در داخل سرزمین ایران و حمله به مراکز حساس کشور برای جمهوری اسلامی، راهی جز دفاع از خود برای حفظ حاکمیت جمهوری اسلامی باقی نگذاشته است. جمهوری اسلامی ایران همچنین اعلام کرد مادام که عراق، تمامیت ارضی و حاکمیت ما را زیر پا گذاشته و مأموران عراق در داخل مرزهای ما به اقدامات تجاوزکارانه و خرابکارانه مبادرت می‌ورزند، قطعنامه نمی‌تواند مورد قبول ایران واقع شود و هیچ فایده‌ای در مذاکره مستقیم یا غیر مستقیم در مورد منازعه بین دو کشور نمی‌بینیم. قطعنامه 479 به دلیل آن که هیچ اشاره‌ای به متجاوز و آغازگر جنگ نداشته و دو طرف را به یک اندازه مورد خطاب قرار داده، به عنوان ظالمانه‌ترین و غیرعادلانه‌ترین قطعنامه شورا در مورد جنگ عراق علیه ایران به شمار می‌آید.

سقوط سه‌سنگ در تهر توسط دشمن، متجاوز، یعنی (1359 ش)، در زمان جنگ ارتش عراق ۲ بار برای تصرف سوسنگرد تلاش کرد که با مقاومت شدید مردم مواجه گردید ولی در حمله سوم شهر در محاصره ارتش عراق قرار گرفت. با حمله عراق در ۲۱ شهریور، عناصر تیپ ۳ زرهی لشکر ۹۲ اهواز، مستقر در پاسگاه صفریه و سوبله، نتوانستند حملات دشمن را دفع کنند و به ناچار به عقب رانده شدند. لشکر ۹ مکانیزه عراق کم‌کم به محور سوبله، تنگه چزابه و ارتفاعات الله اکبر می‌رسید. عراقی‌ها موفق شدند روی رودخانه کرخه و رمیم پل شناور نصب کنند. به این ترتیب بستان به طور کامل سقوط کرد و عراقی‌ها از شمال و غرب وارد شهر شدند. آن‌ها با پیشروی در محور بستان و سوسنگرد این شهر را از سمت غرب مورد تهدید قرار دادند. علاوه بر این عراقی‌ها در جنوب کرخه و از محوه نشوه، کوشک، طلائیه و جفیر وارد ایران شده و در این محور رو به شمال پیشروی کرده و به کرانه جنوبی کرخه کور رسیده بودند. آنها با عبور از کرخه کور، به قصد تصرف حمیدیه و سوسنگرد در دو ستون پیشروی کردند. به حاشیه جنوبی حمیدیه و سوسنگرد رسیدند. دشمن پس از شکستن مقاومت مدافعان اندک (پاسدار و ژاندارم) آن در ۶ مهر ماه سوسنگرد را اشغال کرد.

هفت "سلمان فارسی" صحابه، نگاهار پیامبر اسلام (35 ق)، روزبه معروف به سلمان فارسی از اهالی منطقه و ی‌جی در اصفهان بود که در ابتدا آیین زرتشتی و آتش‌پرستی داشت. وی بر اثر برخورد با دین مسیح به آن گرایش پیدا کرد و در راه عزیمت برای یافتن کیش برتر، راهی شام و سپس حجاز گردید. او را در این زمان به عنوان برده‌ای خرید و فروش کردند و سال‌ها قبل از هجرت پیامبر اکرم(ص)، در مدینه به کارگری برای یک یهودی مشغول بود. سالیان اولیه‌ای حضور پیامبر در مدینه نیز با این ایام همراه بود و او توفیق حضور در جنگ‌های پیامبر(ص) را نیافت. سلمان فارسی سرانجام به دین اسلام مشرف شد و پس از آن که پیامبر(ص) او را سلمان نام نهاد از نزدیک‌ترین یاران رسول خدا گردید. سلمان فارسی از صحابه‌ای بسیار نزدیک پیامبر بزرگ اسلام(ص) و دارای علم ظاهر و باطن و بسیار فاضل و پرهیزکار بوده است. از کثرت تقریبی که نسبت به آن حضرت و خانواده‌ای عصمت و طهارت داشته، پیامبر(ص) درباره‌ای او فرموده است: "السَّالِمَانِ مِثْلُ أَهْلِ الْبَيْتِ" سلمان از ما اهل‌بیت است. طرح حفر خندق در جنگ احزاب از جانب این صحابی بزرگ پیامبر اکرم(ص) بود. پس از رحلت پیامبر اکرم(ص) در زمان خلیفه‌ای دوم به حکومت مدائن برگزیده شد و تا پایان عمر به مدت 19 سال در این منصب بود. مرقد شریف این صحابی بزرگ پیامبر اسلام در مدائن، در پنج فرسخی بغداد، نزدیک طاق کسری قرار دارد.

خلع "محمد بن عبدالملک زیات" از وزارت به‌دسته، متعاً، عباسی (223 ق)، محمد بن عبدالملک زیات در دوره‌ای خلافت معتصم و واثق عباسی، وزارت را بر عهده داشت. وی تنوری ساخته بود که در آن میخ‌های آهنی وجود داشت و او مخالفین را در آن تنور شکنجه می‌داد. پس از واثق، متوکل عباسی به خلافت رسید. او پس از مدتی ابن زیات را از وزارت برکنار کرد و او را در داخل همان تنور حبس نمود. ابن زیات به مدت 40 روز در داخل تنور محبوس ماند تا این که جان سپرد.

رحلت فقیه نامدار، شیعه آیت الله العظمی، "سید ابوالقاسم خویی" (1413 ق)، آیت الله العظمی سید ابوالقاسم خویی فرزند حاج سیدعلی اکبر در شب پانزدهم ماه رجب سال 1317 ق در خانواده ای اهل علم و دانش و تقوی در شهرستان خوی دیده به جهان گشود و در 13 سالگی برای تحصیل علوم اسلامی عازم نجف شد. ایشان از کودکی و نوجوانی به هوش و ذکاوت و استعداد معروف بود. آیت الله خویی در 21 سالگی به درس خارج مشغول شد و از بزرگانی همچون آیات عظام: کمپانی، عراقی، بلاغی، شیخ الشریعه و اصفهانی و آقا سید ابوالحسن اصفهانی اجازه رسانی و اجتهاد دریافت نمود. ایشان از جوانی به تدریس همت می ورزید و پس از اخذ اجتهاد، درس خارج خود را آغاز کرد. محفل درس آیت الله خویی پرجمعیت ترین درس حوزه و آیت الله خویی در فضایی بسیاری در حلقه و آیت الله خویی در سال 60 سال تدریس می باشد. ایشان موسوی اردبیلی، شهید سید محمدباقر صدر، سید محمود هاشمی شاهرودی، سید محمدحسین فضل الله و ده ها عالم بزرگ از جمله شاگردان این مرجع بزرگ شیعه در طول بیش از 60 سال تدریس می باشند. ایشان در تدریس بسیار چیره دست بود و با توانایی شگرفی آموزش می داد. هنگام تدریس، شمرده، فصیح، منظم و مرتب سخن می گفت و با پرهیز از زیاده و گویی و حاشیه پردازی، درس را فشرده و سنجیده ارائه می کرد. از آیت الله خویی بیش از 25 دوره کتاب در موضوعات مختلف بر جای مانده است که مَعْجَم رجال الحديث و تفصیل الطبقات الرواة در 23 جلد در علم رجال، تَفَحَاتُ الاعْجَاز فی رَدِّ حُسن الایجاز در علوم قرآنی و تكملة نهج الصالحين و... از آن جمله اند. معظم له هم چنین موسسات خیریه ای در شهرهای مختلف دنیا دایر کرده است که شامل بناهای مسکونی، مسجد، حسینیه، کتابخانه، مدرسه و درمانگاه می باشد. آیت الله خویی سرانجام در سن 96 سالگی در حالی که از يك سال پیش از طرف حزب بعث خونخوار عراق در کوفه تبعید بود، در 8 صفر 1413 ق برابر با 17 مرداد 1371 ش دار فانی را وداع گفت و در مسجدالخرقاء محل تدریس خود در نجف اشرف مدفون گردید.

سویات، آلمان علیه نظامیان شبهه ای در جریان جنگ جهانی دوم (1941 م) در جریان پیشروی نیروهای آلمان نازی به خاک شوروی که از 22 ژوئن 1941 شروع شده بود، قوای شوروی در حالی که خسته بودند و مهماتشان رو به پایان بود، مورد حمله همه جانبه سربازان آلمانی قرار گرفتند. در این نبرد که در 27 سپتامبر 1941 م به پیروزی آلمانی منجر گردید، روس ها به شدت شکست خوردند. هم چنین بیش از 600 هزار تن از سربازان شوروی اسیر شدند و حدود 1200 تانک و 5400 توپ شوروی از بین رفت یا توسط آلمان ها به غنیمت گرفته شد. آمار فراوان اسرای شوروی در جریان این نبرد، بزرگ ترین میزان اسیر در دوران جنگ جهانی دوم در هنگام پیکار را رقم زد. چندی بعد با فرا رسیدن فصل سرما و آغاز بارندگی در شوروی، نظامیان آلمان زمین گیر شده و جملات متقابل ارتش سرخ شوروی علیه آنها آغاز گردید.

آغاز به کار اولین راه ریلی، آلمان در انگلستان (1825 م) نخستین راه ریلی با ریل های چوبی ساخته می شد و واگن های اسبی بر روی آن ها حرکت می کرد. در قرون هفده و هجده میلادی این قطارها برای حمل زغال سنگ و سنگ معدن به کار می رفت. در قرن هجدهم که مخترعان انگلیسی، فرانسوی و آمریکایی مشغول آزمایش لوکوموتیوهای بخار شدند، ریل های چدنی جای ریل های چوبی گردید. استفاده از ریل های چدنی، دامنه به کارگیری راه ریلی را به کارهای غیرمعدنی نیز کشانید. با کشف نیروی بخار، نخستین راه آهن برای حمل مسافر و کالا که با نیروی بخار کار می کرد در 27 سپتامبر سال 1825 م در انگلستان به کار افتاد. راه آهن به سرعت در اروپا رواج یافت و کشورهای گوناگون از آن بهره بردند. راه آهن در حال حاضر یکی از راه های اصلی حمل و نقل کالا و مسافر است که سهم عمده ای در این جابجایی دارد.